

דף כד

א. חכמי ארץ ישראל.

ב. חנופה וגסות הדרות.

ג. תלמוד בבלי.

ד. נאמן עלי אבא או רועי בקר.

ה-ו. מחוליקת במוחול לך או באתון לך.

ז. לפבי גמר דין או לאחדר גמר דין.

ח. הלכתה.

ט. אלל הפסולים לעדות.

א. בא וראה כמה חכמי ארץ ישראל מhabבים זה את זה שדרוי ריש לkish חריף והכם הרבה היה וקרא לר"מ פה קדוש וטרח ליישב דבריו. וגם רב כי שאסר להטמין צונן בשבת ושמעו שרבי יוסי התיר, ביטל דעתו ואמר כבר הורה זkon אע"פ שרבי יוסי היה כפוף ויושב לפני רבci.

ב. ת"ח שבארץ ישראל נמשלו לטකל נועם ולשמן זית שמנעים ומטענים (טוחים כשםן) זה לזה בהלכה לעין יהוד ולתקון זה את דבריה זה. אבל ת"ח שבבבל נקראו חוכמים ונמשלו לית שטוריים להקשות זה לזה בהלכה.

ב. חנופה וגסות הדרות ירדו לבבל, והתגלגה גסות הדרות לעילם שמצו שם עניות התורה שוכן ללימוד (דניאל) ולא זכו למד והוא סימן לגסות הרות.

ג. מה זה בא בבל, שבולו התלמוד בטקרה במשנה וบทלמוד. ב. נאמר במחכים והשיבני, זה תלמוד בבלי שאין טוחים זה עם זה ותלמודים ספק בידם.

ד. אמר לבעל דעת נאמן עלי אבא או אביך להיות דין עם שעוד שנים, או שלשה רועי בקר ר"מ אומר יכול להזoor בו (אע"פ שיש עם אביו שעוד שנים) וחכמים אומרים אינו יכול להזoor בו. היה אחד חייב שבואה ואמר לו תבירו אני מאמין בדבר שתנו לך ר"מ אומר יכול להזoor בו וחכמים אומרים אותו יכול להזoor בו.

ה. אמר שטואל לא אמרו חכמים שאין חור בו אלא-CSKIBEL על עצמו למוחול לו בדיניהם אלה. אבל-CSKIBEL על עצמו לשלים על פיהם אם ייחייבתו לדברי הכל חור בו. וברב יוחנן אמר מחולקת באומר את לך אם ייחייבונו. ונסתפקו בוגרמא לדעתו באומר מוחול לך אם יפטרו אותך אם מודה ר"מ שאין חור בו או שחולק גם בו ויכול להזoor. ג. ורבא אמר מחולקת באומר את לך במכשול לך דברי הכל אין חור בו.

ג. והקשו על רבא מהסיפה שהחוייב שבואה נפטר ע"י שבאותו וכשאמר לו תבירו שמאמיינו בנדר למוחול לך ר"מ אמר חור בו, וקשה לרבע אמר במוחול לך לד"ה אין חור בו. ותירצ'ו בנשבע ונטול שהאמינו ליטול ע"י נדר וחור בו לר"מ שא"כ לשלם אלא א"כ ישבע השני. **ונמצאו בין רישא בין סיפה** באתון לך מחולקת (אבל מוחול לך אין חור בו לד"ה). וקמ"ל ברישא שאיפלו בדיניהם שהחיבובו אין חור בו לפי חכמים ואין יכול לומר לא היה בדעותיו שיחיבו אותו. וסיפה קמ"ל שאע"פ שמעלה בדעתו שתבירו ישבע ליטול, מ"מ לפי ר"מ חור בו.

ג. אמר ריש לkish מחולקת לפני גמר דין (שר"מ אמר חור בו) אבל לאחר גמר דין חור לדברי הכל. ורב יוחנן אמר מחולקת לאחר גמר דין (שלר"מ חור) אבל לפני גמר דין לדברי הכל חור. וכן ספק רבא לפני גמר דין חור ולאחר גמר דין אין חור (סהכמים).

ת. א. וכן שלוח רב נתמן בר יעקב לר"ג ב"ר חסדא לאחר גמר דין מחולקת והלכה כחכמים (אין חור). ב. רב אש"י אמר לך שלוח (רבב"י), באתון לך מחולקת והלכה כחכמים שחייב ליתן ואין חור בו. ג. ואם התחייב בלאני איפלו לפני גמר דין אין חור.

ט. א. אלל הפסולים לעדות ולדין (ויתברא לפניו עניינים וטעמים): המשחק בקוביה, ומולה בריבית, ומפריחי יונים (אם יונך תקדים ליוני אשרם לך) וסוחרי شبיעית. אמר רב כי שמעון בתחילת היז פסולים אף אוסף פירות شبיעית, עין לקמן דף ס'). אמר רב כי יהודה אמתני בזמנ שיאן להם אומנות אחרת אבל יש להם אומנות אחרת כשרים.

ב. ונחלקו בוגרמא שי"א שרבי יהודה מפרש דברי תנא קמא שטעם הפסול משום שאינו שוק בישוב העולם, וממי לאין בקיום בטיב דין ומשא ומתן ואינם יראי חטא. ו"א שבא ר"ג לחלק ולפי תנא קמא פסול אפילו יש לו אומנות אחרת שגוזן והוא שאסמכתה היא שסנק בדעתו שלא יפסיד ולא גמר בלבו ליתן לו.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés

www.dafhayomi.fr - +33 6 14 55 78 08 - Sponsorisez le Daf Panorama - Info@dafhayomi.fr

Refouah Chelema Sarah bat Kamar

www.ohavei-torateha.com